

Saedceij Hwnj Rim Ngawhrin

□ Betgouj sij Luz Yaujli hoiz

“Raeuz daengzcog cungj aeu dai bae.”

Mwh Cangh yaucangj gangj gij vah neix, rog cueng cingq roengz fwnmoenq, doengxhaemh singziq mbouj roxnyinh couh daeuj daengz lo.

“Gou itdingh naeuz mwngz nyi.” Cangh yaucangj cingcing congghoz, ciep gangj roengzbae: “Mwngz itdingh caengz dingqnyi gvaq, Laujnaij caeuj Cuh Dabauj dwg baenzlawz dai bae.”

Siujdon ngiengx gyaеuj laep da mbouj guhsing, lumjnaeuz roxnyinh gij vah yaucangj dwg vahlaеuj nei, mboujyung h yawjnaek, yienghneix sej da dwk, yaengx cenjlaеuj baez ndoet couh roengz dungx. Yaucangj caengz de baez ndeu, ngaem gyaеuj youh sai laeuj roengz cenjhoengq bae, vih bonjfaenh diemj doengz ien ndeu.

“Mwngz ciengxlwenx mbouj rox,” yaucangj naeuz, “Laujnaij caeuj Cuh Dabauj yaek dai geij ngoenz gaxgonq, gwnz mbwn hix dwg yienghneix roengz fwnmoenq, gwnz bya cungj dwg mok, ndawsingz hix dwg monghuhu, goengloh henzgaenh cungj yawj mbouj cingcuj, ok haujlai cihux. Hoeng geizheih dwg, youq mok sanq deuz ngoenz gaxgonq, Laujnaij gyoengqde couh oksaeh lo, yienznaeuz song vunz oksaeh dwg doxgek bi ndeu, hoeng yienghsiengq doxlumj liuxliux bae.”

“Aiq dwg dingjlingz doxngamj ba.” Siujdon swnhbak naeuz.

“Dingjlingz doxngamj?” Cangh yaucangj ngauzngauz gyaеuj, yienzhaeuh saenzmaed dwk iet aen gyaеuj, fajnaj depgaenh Siujdon, baez cih baez cih naeuz de nyi: “Gyoengqde dai gaxgonq, cungj ra gvaq doengz boux vunz ndeu.”

“Dwg mbouj dwg Ya Feih? De hix caen dwg gaeuq boihseiz lo, gyoengqvunz baez raen de, itdingh rox aenvih gyoh de le, song fwngz habcib.”

Seizneix, Siujdon siengj hwnj gij saeh doenghbaez, bonjfaenh daj aen gauhcungh B yienh diuh okdaeuj haenx. Aenvih ndwenngoenz riuzbae caeuj daengx ngoenz vih bonjfaenh ngoenzlaeng bae nyaengq, gij saedceij doenghbaez ciemhciemh daj ndaw ndaejgeiq de lumz liux, de engqgya yawjnaek ngoenzcog caeuj daengzcog, yawjnaek yiengjsouh moix ngoenz. Gij saeh doenghbaez youq ndaw uk de caen dwg noix ndaej hojlien z, lumj yieb ceijhau ndeu, lumj cenj raemxgoenj liengz ndeu nei. De

“我们将来都要死去的。”

章校长说起这话的时候，窗外正下着蒙蒙细雨，小城的夜晚不知不觉地降临了。

“我会告诉你的。”章校长嗽了嗽喉咙，继续说下去：“你一定没听说过，老乃和朱大宝是怎么死的。”

小段抬起头闭了眼默不作声，似乎觉得校长的话是酒话，不需要重视，于是眯缝着眼，端起酒杯一饮而尽。校长瞪了他一下，垂着头便将空杯又斟满啤酒，为自己点了支烟。

“你永远不知道的，”校长说，“老乃和朱大宝要死的前几天，也是这样的天气，下着毛毛雨，山上锁着雾，城里也灰蒙蒙，看不清近处的公路，出了不少车祸。可奇怪的是，在雾过后的头一天，老乃他们就出事了，虽然两个人出事的时间相隔一年，但那气氛是一模一样的。”

“可能是某种巧合。”小段信口说道。

“巧合?”章校长摇摇头，然后神兮兮地探着脑袋，把脸凑近小段，一个字一个字地告诉他：“他们俩死前都找过同一个人。”

“是不是夏飞?他也是倒霉透顶，人们一见他，一定会因同情他而双手合十的。”

这时小段想起自己从那所B县高中跳槽出来后的种种过去。因时光的流逝和终日为自己的未来而前行，过往的岁月渐渐从他的记忆里消逝，他更重视明天和未来，重视享受每一天。过去在他脑海里实在是少得可怜，像一页白纸，一杯白开水。他偶尔打听到某某老师又自杀了，某某女生又在厕所里掐死刚刚肩下的骨肉。至于夏飞，他只晓得他老家住在沿海大城市里，他放弃优异的工作环境来到桂西北的B县，使他过着说不清道不明的异乡陌路的生活，忧郁的生活。

早年夏飞在上海复旦时，母亲一封快件使他明白，他的前途被法院判给了父亲，但是过了一段时间，父亲一封加急电报告诉他：改判予母亲。

夏飞感到非常的颓唐。假期回到母亲那里去，住了三天，后爸便恼怒地对他侧目而视。说他已经长大了，甩下三千块钱打发他自己找路子去。没有老婆的男人什么东西能够规范呢?他父亲又吸毒，变卖了家当，整日呆坐在海边的一棵梧桐树下，一道金黄色的液体从他嘴角垂下来。

“我知道。”好像神经突然畅通，小段开口道，“夏飞的父亲疯了，后来又死了，夏飞是为了避开父母的阴影才来到这么遥远的地方工作的。”

“是啊，”校长拾起一颗花生米放进嘴里嚼着，抬头看他，“他父亲死前，给他学校宿舍去了一个电话，说他不再疯了，他病好了，要他来看他。可是后来，出事了。”

校长吸了一口烟，烟雾随着叹息声缭绕整间屋子，他看见小段张着嘴，半粒刚放在嘴里的花生米从嘴角落下来，在桌面上发出轻快的声音，像一滴水滴在水缸里。于是接着说下去：

“夏飞回到海边望见父亲等他的那棵梧桐树时，太阳已经偏西了，他瞧了瞧淡红色的树下，不见一个人影。他喊了声父亲。前面果然传来一股颤巍巍的苍老的声音：孩子，来啊，来啊，快过来，这里还有一条绳子。夏飞用一边的手掌遮了遮入眼的阳光，面前倏地挡住一个黑影，太阳立即消逝，就像给洁白的电影屏幕上泼了一瓢墨汁，一个人影从树上吊下，然后一动不动了，好像那棵树的某条枝干轰然断裂。”

“原来，他父亲是这样去的。”小段擦了擦额头叹道。

(1)

sae kseiz dingq bouxwnq naeuz, boux lauxsae lawz youh gaggaj dai lo, boux hagsengmbwk lawz youh youq ndaw diengzhaex naenj dai goetyiet ngamqngamq seng roengz haenx. Gangj daengz Ya Feih, de cij rox ranzcoj de youq ndaw singzhung henzhaij, de gveng bae gij vanzging guhhong maenhndei, daeuj daengz saebaek Guengjsae B yienh, sawj de gvaq gij saedceij gangj mbouj cingcuj naeuz mbouj mingzbe g roenseng diegrog, gij saedceij yousim haenx.

Gaxgonq, Ya Feih youq Sanghaij Fuzdan seiz, daxmeh fung saenqvaiq ndeu hawj de roxyiuj, gij roennaj de deng fazyen buenq hawj daxboh, hoeng gvaq duenh seizgan ndeu le, daxboh fung dienhbauq gyagip ndeu naeuz de nyi: Gaij buenq hawj daxmeh lo.

Ya Feih roxnyinh duix raixcaix. Gyajgeiz ma daengz gizdieg daxmeh haenx, youq sam ngoenz le, bohlaeng couh ngengda yawj de. Naeuz de gaenq majhung lo, gveng roengz sam cien maenz ngaenz, hawj de gag okbae ra gijgn. Bouxsai mbouj miz yah haenx, gijmaz doxgaiq ndaej vehdingh ndei ne? Daxboh de youh gwndoe g, gai bae gyadangq le, daengx ngoenz moenghmangh naengh youq laj godongz henzhaij, gaemz myaiz henjgim ndeu daj gokbak de rih roengzdaeuj.

“Gou rox.” Lumjnaeuz nyinzgyaeuj sawqmw h doengratrat nei, Siujdon haibak naeuz, “daxboh Ya Feih fatbag lo, doeklaeng youh dai bae, Ya Feih dwg vihliux ndoj gij ngaеuzraemh bohme h de, cij daeujdaengz giz deihfue ng gyaе’ gyanggyang neix guhhong.”

“Dwg ho,” yaucangj gip naed duhdoem ndeu, gveng haeuj ndaw bak bae geux, ngiengx gyaеuj yawj de, “daxboh de dai gaxgonq, hawj suzse hagdangz de dwk bae aen dienhvah ndeu, naeuz de mbouj caiq fatbag, de bing h ndei lo, hawj Ya Feih bae yawj de. Hoeng doeklaeng, oksaeh lo.”

Yaucangj sup gaemz ien ndeu, hoenzien riengz sing danqheiq ngeux mbin daengx funghranz, de yawjraen Siujdon aj bak dwk, buenq ceh duhdoem ngamq cuengq haeuj ndaw bak haenx, daj gokbak doek roengzdaeuj, youq gwnz daiz yiengj soengswt, lumj diemj raemx ndeu ndik youq ndaw gangraemx nei. Yienghneix youh cie p gangj roengzbae.

“Ya Feih ma daengz henzhaij muenghraen godongz daxboh caj de haenx seiz, daengngoenz gaenq mbieng roengz baihsae lo, de yawjyawj lajfaex damqhoengz, mbouj raen saek duz vunzngaeuz. De heuh sing daxboh ndeu. Baihnaj caencingq cienz daeuj raq singyaem youh laux youh saenzdedded ndeu daxraix: Lwg ha, daeuj ho, daeuj ho, vaiq gvaqdaeuj, gizneix lij miz diuz cag dem. Ya Feih yungh mbiengj fwngz ndeu dangj gij ndit lwenq da haenx, baihnaj fwt dangj dawz gij ngaеuzndaem ndeu, daengngoenz sikhaek siusaet, couh lumj fanmuq denyingj hausagsag ndeu, deng baet beuz raemxmaeg ndeu hwnjbae nei, boux vunzngaeuz ndeu daj gwnz gofaex diuq roengzdaeuj, yienzhaeuh doengh hix mbouj doengh, couh lumj gofaex haenx, miz nyefaex ndeu fwt raek yiengj gwj hum nei.”

“Laxlawz, daxboh de dwg yienghneix bae lo.” Siujdon catcat najbyak danqheiq naeuz.

(1)